

(23.11.2017 - Ομιλία Προέδρου Αρείου Πάγου Βασιλείου Πέππα προς τους δικαστές του Πρωτοδικείου Αθηνών)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Με πολλή χαρά βρίσκομαι, σήμερα, μαζί σας, στο χώρο του Πρωτοδικείου Αθηνών. Σε ένα χώρο, στον οποίο ξόδεψα κι εγώ το μεγαλύτερο κομμάτι της δικαστικής μου σταδιοδρομίας, ως πρωτοδίκης και πρόεδρος πρωτοδικών. Προκαταβολικά δε σας ευχαριστώ για την υπομονή σας, να παραμείνετε στο χώρο του δικαστηρίου μετά από ένα κοπιαστικό για όλους σας ημερήσιο πρόγραμμα εργασίας, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η συνάντησή μας.

Αυτή η μαζική μας συνάντηση έχει για μένα ιδιαίτερη σημασία, διότι έστω με τον τρόπο αυτό ξεφεύγουμε από την ψυχρότητα των ονομάτων, όπως αναφέρονται στις δικαστικές αποφάσεις και από την τυπικότητα της περιγραφής καθενός σας, όπως προκύπτει από τους υπηρεσιακούς σας φακέλους και ερχόμαστε, στη ζωντανή πραγματικότητα των προσώπων, δηλαδή των προσώπων μας.

Έχοντας κι εγώ την εμπειρία του Πρωτοδικείου Αθηνών μπορώ να πω, πως το Πρωτοδικείο Αθηνών, μαζί με το Εφετείο Αθηνών, αποτελούν τα προκεχωρημένα μέτωπα της ελληνικής Δικαιοσύνης. Από ό,τι συμβαίνει στα δικαστήρια αυτά, κρινόμαστε, ως Δικαιοσύνη, σχηματίζεται η προς τα έξω εικόνα μας, αλλά και καθορίζεται η πορεία όλων σοβαρών και κρίσιμων υποθέσεων. Γνωρίζω, λοιπόν, το βάρος του φορτίου που πέφτει στους ώμους σας. Οι αποφάσεις από τα δικαστήρια των Αθηνών που φτάνουν στον ΑΠ μπορώ να πω, πως είναι υψηλού επιπέδου και μαρτυρούν δικαστικούς λειτουργούς καταρτισμένους και ευσυνείδητους. Η Δικαιοσύνη κρατάει ακόμα, αλλά κρατάει, όχι γιατί διαθέτουμε τις απαιτούμενες υποδομές ή τους βοηθούς στις νομικές μας αναζητήσεις, αλλά γιατί οι δικαστικοί λειτουργοί κάνουν αυτό το κάτι παραπάνω που χρειάζεται για να αντιμετωπιστεί ένας απίστευτος φόρτος εργασίας που συνεχώς συσσωρεύεται.

Θα ήθελα να επισημάνω, πόσο σημαντική για τη διαμόρφωση του δικαστή και ιδίως των νέων, θεωρώ τη διάσκεψη. Στη διάσκεψη, εφόσον γίνεται σωστά (και αυτό εξαρτάται από τον πρόεδρο), σμιλεύεται ο δικαστής, εμπλουτίζεται η εμπειρία και η γνώση του. Αυτό που αρχικά φαίνεται άλυτο

στη μοναχική αναζήτηση καθενός στο γραφείο του σπιτιού του, μπορεί να λυθεί στη διάσκεψη, με την ανταλλαγή απόψεων, γνώσεων, εμπειριών. Οι νεότεροι κάτι έχουν να πάρουν από την εμπειρία των παλαιότερων και οι παλαιότεροι κάτι έχουν να πάρουν από τη χαρά που δίνει η προσφορά προς τους νεότερους. Γιαυτό μη σταματάτε να ανταλλάσσετε απόψεις, να συζητάτε, να συνεργάζεστε.

Θέλω να γνωρίζετε, ότι στον ΑΠ δεν φτάνουν μόνον οι πίνακες με τις εκκρεμότητες, δεν φτάνουν μόνο παράπονα καλόπιστων ή κακόπιστων δικηγόρων και διαδίκων, κάτι που ενδεχομένως σας φοβίζει ή σας αποθαρρύνει. Στον ΑΠ ακούγεται και ο παλμός της καρδιάς σας, οι αγωνίες σας και οι προβληματισμοί σας και μας απασχολούν, όταν καλούμαστε να αποφασίσουμε για την υπηρεσιακή σας κατάσταση, τις μεταθέσεις, τοποθετήσεις, αποσπάσεις, προσπαθώντας να εναρμονίσουμε τις υπηρεσιακές ανάγκες με τις προσωπικές και οικογενειακές σας ανάγκες. Πολλοί από εσάς έρχεστε από άλλες πόλεις και θα επιστρέψετε σ' αυτές ή πλησιέστερες ή άλλες πόλεις, όπου η υπηρεσιακή σας εξέλιξη θα σας φέρει. Αγαπήστε, σαν ιδιαίτερη πατρίδα σας, τον κάθε τόπο στον οποίο η πολιτεία θα σας αποστείλει για να δικαιοδοτησείτε. Μόνον έτσι θα χαρείτε το δύσκολο, αλλά ενδιαφέρον ταξίδι μέσα στη Δικαιοσύνη και θα γίνετε δίκαιοι κριτές των ανθρώπων της κάθε τοπικής κοινωνίας που η υπηρεσιακή σας εξέλιξη σας επιφυλάσσει να γνωρίσετε.

Θέλω, επίσης, να σας κάνω μετόχους της πεποίθησής μου, ότι το ισχυρότερο όπλο, το μεγαλύτερο προτέρημα του δικαστή δεν είναι οι σημαντικές γνωριμίες του, δεν είναι οι δημόσιες σχέσεις του, δεν είναι ούτε η ενδεχομένως ναρκισσιστικά προβαλλόμενη νομομάθειά του, αλλά το ισχυρότερο όπλο και μεγαλύτερο προτέρημά του είναι το όνομά του, αυτό που κτίζει κάθε μέρα της σταδιοδρομίας του, με τις αποφάσεις του, με τη συμπεριφορά του, με το ήθος του, κι έτσι καταξιώνεται στις συνειδήσεις των συναδέλφων του, των δικηγόρων, του νομικού κόσμου, των πολιτών και κερδίζει το σεβασμό τους, κι έτσι διακρίνεται. Γιαυτό σημαντικό ζήτημα είναι και το ζήτημα της συμπεριφοράς μας προς τους δικηγόρους και τους διαδίκους. Έχουμε την εξουσία να αποφασίζουμε για τα ζητήματα της ζωής και της περιουσίας των συμπολιτών μας και πρέπει να διατηρούμε την

ψυχραιμία μας και τη νηφαλιότητά μας, αφού εμείς θα πούμε τον τελευταίο λόγο με την απόφασή μας.

Όπως καταλαβαίνετε, δεν ήρθα στη σημερινή μας συνάντηση για να αναφερθώ σε νομικά ζητήματα ή στην άχαρη έκθεση στατιστικών στοιχείων ή να αναλωθώ σε μίζερες παρατηρήσεις. Ήρθα εδώ για να προσπαθήσω να σας δώσω ένα στίγμα που θα πρέπει να διέπει τις μεταξύ μας σχέσεις, αλλά και τις προς έξω σχέσεις μας με τον κοινωνικό χώρο, στον οποίο κινούμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο Άρειος Πάγος είναι κοντά σας, να τον αισθάνεσθε κοντά σας, διότι εμείς που απερχόμαστε σιγά, σιγά από το δικαστικό σώμα, έχουμε στραμμένο το βλέμμα μας σ' αυτούς που έρχονται και αυτοί που έρχονται, είστε εσείς.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας, προσβλέπω ότι στο μέλλον, σε συνεργασία με το Τριμελές Συμβούλιο Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, θα υπάρξουν και άλλες συναντήσεις που δεν θα έχουν τη μορφή του μονολόγου και για τις γιορτές που έρχονται, σας εύχομαι να τις περάσετε όμορφα με προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.